

Arrest

nr. 289 368 van 26 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 28 april 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 5 mei 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 maart 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 15 maart 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 05/05/2020
Overdracht CGVS: 03/12/2020*

U werd op 22 juni 2021 van 14:10 uur tot 17:45 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw toenmalige voogd mijnheer Lamberigts en uw advocaat meester Braun loco meester Andrien waren aanwezig gedurende het volledige onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn van etnische afkomst en soennitische moslim te zijn. U bent afkomstig van Shamsherabad, subdorp van Charbagh in het district Qarghayi, provincie Laghman. Toen u in de tweede of derde klas zat, slaagde uw vader voor testen om als tolk voor Amerikanen te werken. De taliban kwamen te weten dat hij van plan was deze job uit te oefenen en bedreigden hem, daarom ging uw vader nooit als tolk werken. Hij begon dan te werken als verpleger in Charbagh. Uw paternale oom A.(...) M.(...) werkte als dokter of verpleger in de kliniek van Ambir. Uw paternale oom M.(...) M.(...) N.(...) werkte in het districtshuis van Qarghayi als verantwoordelijke voor vastgoed en assistent van het districtshoofd.

Vijf of zes maanden voor uw vertrek spraken de taliban u en uw jongere broer aan toen jullie onderweg waren naar school. Ze vroegen jullie te stoppen met school en voor de taliban te werken, ze zeiden jullie thuis deze boodschap door te geven. Jullie vertelden het thuis, maar uw moeder geloofde jullie niet en dacht dat iemand jullie voor de grap had doen schrikken. Ook uw vader nam het niet ernstig. De volgende dag gebeurde hetzelfde onderweg naar school. Uw vader begon dan de ernst in te zien en jullie stopten met school. Vier of vijf maanden voor uw vertrek kregen jullie een dreigbrief van de taliban. In de brief stond vermeld dat jullie met hen moesten samenwerken en hen hulp moesten bieden, zo niet zouden er gevolgen zijn. Uw vader wou niet dat jullie voor de taliban werkten, maar hij deed verder niets met de brief. Op de zeventiende dag van de ramadan vielen de taliban de moskee in uw dorp aan. Uw oom M.(...) M.(...) N.(...) kwam hierbij om het leven en uw oom A.(...) M.(...) werd gewond. Uw vader slaagde erin te ontkomen en hij kwam jullie thuis informeren. U verbleef nog vijf tot zes dagen thuis, daarna ging u met uw moeder, zussen en broers naar uw maternale oom in Pacha Qalai. Uw oom regelde uw vertrek uit Afghanistan. Uw reisde via Iran en Turkije naar Europa. Op 5 mei 2020, enkele dagen na uw aankomst in België, deed u een verzoek om internationale bescherming. Toen u na aankomst contact had met uw vader vertelde hij u dat de taliban nog een tweede dreigbrief bezorgd hadden waarin jullie met de dood bedreigd werden. Uw vader leeft sinds de aanval op de moskee en uw vertrek ondergedoken en verblijft bij verschillende mensen. Uw moeder, uw broers en zussen verblijven bij uw maternale oom in Pacha Qalai. De taliban zouden verschillende keren naar jullie eigen huis gegaan zijn op zoek naar uw broer.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u kopieën/foto's van de volgende documenten neer: uw taskara (Afghaans identiteitsdocument), uw vaders taskara, uw schoolrapport, twee dreigbrieven van de taliban, een badge van uw vader, een arbeidscontract van uw oom A. M., een document in verband met de betaling van grondbelasting en een apotheeklicentie. U legde tevens vijf foto's en een video van uw ooms begrafenis neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige op het moment van het persoonlijk onderhoud, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verliet uw land omdat de taliban u onder dwang wilden rekruteren en bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U slaagde er echter niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Zo is uw beschrijving van de poging tot rekrutering door de taliban weinig aannemelijk. U verklaarde dat de taliban u en uw broer een tweetal keer tegenhielden en aangaven dat jullie thuis moesten vertellen dat ze gezegd hadden voor hen te gaan werken, dit zou voor het eerst gebeurd zijn vijf of zes maanden voor uw vertrek (CGVS, p. 13, 14). U vertelde dit aan uw ouders, maar uw ouders namen het aanvankelijk niet ernstig omdat het de eerste keer was dat jullie zoiets overkwam en omdat jullie familie gekend was in het hele dorp, uw moeder zei zelfs dat het misschien een grap was (CGVS, p. 14). Een dergelijke lichtzinnige reactie is weinig aannemelijk, u verklaarde immers dat de taliban aan mensen in uw regio vroegen voor hen te werken in plaats van naar school te gaan, dit zou de manier zijn waarop ze gewoonlijk mensen vinden om met hen samen te werken (CGVS, p. 12). Pas de tweede keer begon uw vader de ernst in te zien, hij deed jullie toen stoppen met school (CGVS, p. 14). Later stuurden de taliban twee dreigbrieven, waarvan één na uw vertrek (CGVS, p. 12). Hoewel er in de eerste brief gedreigd werd met consequenties indien jullie niet zouden samenwerken met de taliban, ondernam uw vader niets na ontvangst ervan (CGVS, p. 14). Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan, het CGVS acht het immers weinig aannemelijk dat uw vader geen stappen zou zetten om zichzelf en zijn gezin te beschermen als jullie bedreigd werden door de taliban. Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd, u was immers nog minderjarig ten tijde van het persoonlijk onderhoud, kan uw jonge leeftijd de weinig aannemelijke beschrijving van de rekruteringspoging niet vergoelijken.

Uw bewering dat vooral u en uw broer in het vizier van de taliban stonden en dat uw andere familieleden gebruikt werden om jullie af te schrikken wordt geenszins gestaafd door de neergelegde documenten (CGVS, p. 16). In de twee dreigbrieven worden u en uw broer immers helemaal niet vermeld, nochtans verklaarde u dat in de eerste brief vermeld stond dat jullie bereid moesten zijn om met hen samen te werken (CGVS, p. 15-16). Het CGVS merkt op dat in de eerste brief aangegeven staat dat jullie hele familie met de Amerikanen en de Afghaanse overheid samenwerkt. Dit element tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan. Het CGVS acht het immers weinig aannemelijk dat de taliban precies u en uw broer, jongens die geen bijzondere vaardigheden hadden, zouden willen rekruteren en op jullie zouden vertrouwen als ze ervan overtuigd waren dat verschillende van uw familieleden voor de overheid werkten. Bovendien dient erop gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijke geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

De vaststelling dat u geen enkel overtuigend bewijs neerlegde van het incident waarbij uw oom M.(...) M.(...) N.(...) gedood werd en uw oom A.(...) M.(...) verwond werd tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. U legde weliswaar enkele foto's en een video van uw overleden oom neer, maar deze hebben geen enkele bewijswaarde. Er kan immers niet objectief vastgesteld worden dat deze persoon uw oom is, bovendien zijn er op de foto's en in de video helemaal geen indicaties met betrekking tot de doodsoorzaak van de betrokken persoon noch de omstandigheden van zijn overlijden. Hoewel u verklaarde dat er misschien documenten zijn met betrekking tot de dood van M.(...) M.(...) N.(...) omdat hij een officiële functie had bij de overheid legde u geen documenten neer, ondanks het feit dat u voldoende tijd kreeg hiervoor (CGVS, p. 15). Ook de verwonding van uw oom A.(...) M.(...) staafde u niet aan de hand van documenten. Bovendien zijn uw verklaringen over het incident eerder vaag. Zo weet u niet wie van de taliban de moskee aanviel, noch hoeveel of welke mensen er aanwezig waren in de

moskee op dat moment (CGVS, p. 16). Dat u zelf niet aanwezig was bij het incident vergoelijkt uw onwetendheid niet, er kan immers verwacht worden er achteraf gepraat werd over het incident onder dorpsgenoten en uw familieleden. U weet voorts ook niet of er iets verschenen is in de media over het incident (CGVS, p. 16).

Uw verklaringen met betrekking tot de actuele toestand van uw vader overtuigen niet (CGVS, p. 4, 9). Uw vader zou sinds de aanval op de moskee en uw vertrek ondergedoken leven, afwisselend bij verschillende personen, maar hij zou wel af en toe naar huis gaan. Hoewel u van tijd tot tijd telefonisch contact hebt met uw vader weet u vreemd genoeg niet of uw vader op verschillende plaatsen in uw eigen regio verblijft, dan wel in verschillende regio's of provincies. U geeft aan dat hij soms bij uw ooms verblijft, maar dit is niet meer dan een vermoeden, u bent eigenlijk niet op hoogte bij wie of waar hij verblijft. U bent ook niet op de hoogte van uw vaders financiële situatie nu hij ondergedoken leeft, u vermoedt slechts dat uw ooms hem bijstaan (CGVS, p. 17). Dat u wel contact hebt met uw vader, die u onder meer vertelde over verdere gebeurtenissen zoals de tweede brief van de taliban en de zoektocht van de taliban naar uw broer, maar toch zo weinig weet over uw vaders huidige situatie roept twijfels op met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw bewering omtrent uw vader die ondergedoken leeft.

Voorts is het opmerkelijk dat uw familie enkel u, en niet uw broer B.(...), wegstuurde. U verklaarde dat B.(...) samen met uw moeder, andere broers en zussen bij uw maternale oom in jullie regio verblijven (CGVS, p. 9). Dat uw broer nog jong was verklaart niet afdoende waarom uw familie hem niet wegstuurde, u verklaarde immers dat de taliban wilden dat jullie beiden zouden aansluiten (CGVS, p. 13-14). Gevraagd waarom B.(...) intussen nog niet vertrokken is nu hij al wat ouder is, zei u dat er niet voldoende middelen zijn om hem ook te laten vluchten en dat hij ondergedoken leeft (CGVS, p. 16-17). U zei voorts dat de taliban na uw vertrek verschillende keren naar jullie huis zouden geweest zijn op zoek naar uw broer (CGVS, p. 16). Als B.(...) daadwerkelijk gezocht wordt door de taliban acht het CGVS het echter weinig aannemelijk dat uw familie, ondanks het gebrek aan familiaal netwerk elders in Afghanistan, het risico zou nemen hem langdurig samen met uw moeder, broers en zussen in het huis van uw oom vlakbij uw eigen dorp te laten verblijven; hij zou daar immers makkelijk gevonden kunnen worden. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan.

Op basis van uw verklaringen en documenten kan voorts niet geconcludeerd worden dat u een risico op vervolging loopt omwille van de werkzaamheden en het profiel van uw familieleden. Wat betreft uw vader dient het volgende opgemerkt te worden. U verklaarde dat uw vader vroeger geslaagd was voor testen om als tolk te werken bij Amerikanen of zo, maar dat hij die job nooit uitgeoefend heeft omdat hij toen door de taliban bedreigd werd (CGVS, p. 8). Het CGVS acht het niet aannemelijk dat u een actuele vervolgingsvrees zou kennen omwille van een job waarvoor uw vader 11 jaar geleden – de door u neergelegde badge van uw vader was immers geldig tot 2011 – geselecteerd was maar die hij nooit uitgeoefend heeft. Er zijn evenmin aanwijzingen dat u een risico op vervolging zou lopen omdat uw vader later als verpleger werkte. Zo beschikt het CGVS niet over objectieve informatie waaruit zou blijken dat alle gezondheidspersoneel, laat staan hun familieleden, een beschermingsnood zou kennen. Bovendien heeft uw vader uitgezonderd de bovenvermelde ongeloofwaardig bevonden problemen geen problemen gehad met de taliban in de periode dat hij als verpleger werkte (CGVS, op. 16). De job van uw vader als verpleger hebt u overigens op geen enkele wijze gestaafd. Wat betreft uw paternale ooms dient het volgende opgemerkt te worden. U verklaarde dat uw oom A.(...) M.(...) in de kliniek van Ambir werkte als dokter of verpleger, u weet echter niet waar Ambir ligt (CGVS, p. 10). U legde na het persoonlijk onderhoud een foto van een arbeidscontract voor de periode januari-februari 2019 op naam van A.(...) K.(...), alias A.(...) M.(...), neer met betrekking tot tewerkstelling als verpleger in het A.(...) F.(...) gezondheidscentrum. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt beschikt het CGVS niet over objectieve informatie waaruit zou blijken dat alle gezondheidspersoneel, laat staan hun familieleden, een beschermingsnood zou kennen. Voorts verklaarde u aanvankelijk dat A.(...) M.(...) momenteel nog steeds in zijn eigen huis in Shamsherabad verblijft (CGVS, p. 15-16). Het is geenszins aannemelijk dat hij in zijn eigen huis bleef wonen als hij daadwerkelijk doelgericht verwond werd door de taliban, zoals u verklaarde en zoals vermeld in de dreigbrief, en als de hele familie effectief bedreigd werd, zoals aangegeven in de dreigbrief. Als uw oom in zijn eigen huis bleef wonen kan helemaal niet verondersteld worden dat u een risico op vervolging zou lopen omwille van de job van uw oom. Later wijzigde u overigens uw verklaring over uw ooms huidige verblijfplaats en zei u niet te weten waar A.(...) M.(...) zich nu bevindt (CGVS, p. 15).

Ook dit is echter weinig overtuigend, u bent immers in contact met uw familie en u slaagde er wel in een foto van zijn arbeidscontract te bekomen, het is dan ook niet aannemelijk dat u geen tijd had om met uw vader te spreken over uw oom, zoals u aangaf (CGVS, p. 15).

Met betrekking tot uw oom M.(...) M.(...) N.(...) verklaarde u dat hij in het districtshuis van Qarghayi werkte als verantwoordelijke voor vastgoed en assistent van het districtshoofd (CGVS, p. 10). U legde echter geen enkel overtuigend document ter staving hiervan neer. De foto van een apotheeklicentie op naam van een zekere T.(...) ondertekend door burgemeester M.(...) M.(...) N.(...) die u na het onderhoud neerlegde volstaat niet om de positie van uw oom aan te tonen, gezien de tegenstrijdigheid tussen de door u verklaarde functie van uw oom en de functie aangegeven op het document. Bovendien is uw familieband met deze persoon geenszins aangetoond. Zelfs als het geloofwaardig zou zijn dat uw overleden oom als verantwoordelijke voor vastgoed en assistent van het districtshoofd gewerkt heeft – quod non – dient opgemerkt te worden dat dit niet automatisch leidt tot de conclusie dat u, als zijn neef, een actuele beschermingsnood zou hebben, zeker gezien uw verklaringen met betrekking tot de omstandigheden van het overlijden van uw oom en uw eigen problemen weinig geloofwaardig zijn.

Met betrekking tot uw verklaring dat men hier meer vrijheden heeft dan in Afghanistan om te studeren, sport te doen, om het even wat te doen en een toekomst te bereiken die men zelf wil zonder dat die opgelegd wordt (CGVS, p. 19), dient opgemerkt te worden dat het Vluchtelingenverdrag niet inhoudt dat een in het gastland door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl, als hier bij u al enigszins sprake van zou zijn, gezien uw relatief korte verblijf in België, zonder meer aanleiding geeft tot de verlening van internationale bescherming. Het gegeven dat men in zijn land van herkomst niet op dezelfde of vergelijkbare manier kan leven, dat bijvoorbeeld onderwijs of andere voorzieningen (zoals bijvoorbeeld sportfaciliteiten) niet op eenzelfde manier of niveau voorhanden zijn als in het gastland, is op zich onvoldoende om als vluchteling te worden erkend. Van een vreemdeling die bepaalde aspecten van een westerse levensstijl en cultuur heeft overgenomen, mag worden verwacht en gevraagd dat deze zich bij terugkeer naar het land van herkomst aanpast aan de daar geldende normen en waarden, waarbij aangenomen wordt dat uw jonge leeftijd een dergelijk proces vergemakkelijkt. Gevraagd door wie uw toekomst opgelegd zou worden in Afghanistan, verwees u overigens slechts naar de huidige situatie van uw vader. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt werden uw verklaringen over uw vaders actuele leefomstandigheden echter niet geloofwaardig bevonden.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara's van u en uw vader vormen hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en jullie familieband en hebben geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Uw schoolrapport heeft geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. De brieven van de taliban, het arbeidscontract van uw oom A.(...) M.(...), de foto's en video van uw overleden oom M.(...) M.(...) N.(...) en de apotheeklicentie werden hierboven reeds besproken. Het document met betrekking tot grondbelasting betaald door H.(...), zoon van M.(...) Y.(...), waarvan u een foto neerlegde na het persoonlijk onderhoud, heeft geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Het is voor het CGVS onduidelijk om welke reden u dit document neerlegde, er worden immers geen door u in het persoonlijk onderhoud vernoemde personen of feiten vermeld in dit document. Met betrekking tot de badge op naam van uw vader herhaalt het CGVS dat uw vader nooit de job van tolk uitgeoefend heeft en dat niets erop wijst dat u een actueel risico op vervolging loopt omdat uw vader ruim tien jaar geleden geslaagd was voor testen voor deze job. Het is overigens opmerkelijk dat uw vader ruim tien jaar later nog een badge in zijn bezit heeft van een job die hij nooit gedaan heeft, wat twijfels oproept omtrent de authenticiteit van de badge. Dat hij die kaart bewaarde in de hoop dat hij die later zou kunnen gebruiken als een andere regering aan de macht zou komen is een weinig overtuigende verklaring, er staat immers duidelijk aangegeven dat de badge vervalt op 29 juli 2011 (CGVS, p. 10). Er dient bovendien opgemerkt te worden dat de door u neergelegde documenten kopieën en foto's zijn. Uw advocaat verklaarde na het persoonlijk onderhoud dat u de originele documenten wou voorleggen. Ze werd op 10 augustus 2021 door de helpdesk van het CGVS geïnformeerd dat de originelen per aangetekende zending konden verstuurd worden naar het CGVS (zie e-mail toegevoegd aan het administratief dossier). Het CGVS heeft de originelen tot op heden echter niet mogen ontvangen, waardoor het niet mogelijk was de authenticiteit van de documenten te beoordelen. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) van de vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021.

Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige

overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het

conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Na een theoretische uiteenzetting van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, licht verzoeker toe als volgt:

"1. Toekenning van de vluchtelingenstatus

• Aangaande de kwetsbaarheid en het bijzondere profiel van Z.(...) J.(...)

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid en het bijzondere profiel van Z.(...) J.(...). Z.(...) J.(...) was nog erg jong toen hij Afghanistan verliet. Hij was nog minderjarig toen hij een verzoek om internationale bescherming in België heeft ingediend.

De jonge leeftijd van Z.(...) ten tijde van de feiten waarop hij zich beroept ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, alsmede tijdens zijn verschillende interviews, plaatst de door hem afgelegde verklaringen eveneens in perspectief. Z.(...) deed zijn best om alle redenen uit te leggen waarom hij Afghanistan moest ontvluchten. Het CGVS had zich soepel moeten opstellen tegenover hem (bvb. met de exacte kwalificatie van de functie van zijn oom M.(...) M.(...) N.(...) - bestreden beslissing, p. 3). In dezelfde zin heeft Uw Raad al geoordeeld dat:

[citaat RvV 28 november 2019, nr. 229 471]

[citaat RvV 14 december 2020, nr. 246 056]

• Aangaande de poging tot rekrutering door de taliban

Ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming verklaarde Z.(...)J. dat hij samen met zijn broer door de Taliban werd benaderd. De Taliban wilde dat Z.(...)en zijn broer niet meer naar school gingen, maar zich bij hen aansloten (CGVS, p. 13).

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, vatten de ouders van Z.(...)dit niet licht op. Hoewel het waar is dat de ouders verbaasd waren toen Z.(...)hen vertelde dat hij door de Taliban was benaderd (aangezien dit, voor zover zij wisten, nog nooit eerder in het dorp was gebeurd - CGVS, p. 14), verboden ze hun zonen zeer snel om naar school terug te keren :

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14]

Z.(...) J.(...) verstreekte gedetailleerde informatie over hoe hij door de Taliban werd onderschept, wat hij voelde en hoe hij daarop reageerde (CGVS, p. 14). In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, bevestigt de beschikbare documentatie zijn verklaringen :

[citaat Asylos, "Afghanistan – COI Repository, 1st September 2021" van april 2022, stuk 3]

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

[citaat L'express, "Le calvaire d'un adolescent afghan recruté de force par les talibans" van 9 augustus 2021]

Deze informatie bevestigt dat gedwongen rekrutering door de Taliban een realiteit is. De Taliban proberen eerst jongeren over te halen zich bij hen aan te sluiten. Weigeren zij, dan worden zij onder dwang gerekruteerd of dreigen zij ernstige schade op te lopen.

Z.(...)en zijn broer waren oud genoeg om gerekruteerd te worden door de Taliban.

Leeftijd is uiteindelijk het enige criterium dat door de Taliban in aanmerking wordt genomen in het kader van de rekrutering. Het CGVS mag dus niet aanvoeren dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker en zijn broer door de Taliban zijn benaderd omdat ze « geen bijzondere vaardigheden hadden ». Het feit dat sommige van hun familieleden met de Afghaanse autoriteiten samenwerkten, moet worden gezien als een extra reden om hen te rekruteren. Dit is een indirecte manier om de autoriteiten te bereiken.

Bovendien bevestigt de beschikbare documentatie ook dat de Taliban de toegang tot het onderwijs belemmeren:

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Ten slotte is de reden waarom Z.(...)'s broer – B. - niet met Z.(...) uit Afghanistan is gevlucht, omdat hij toen nog erg jong was. De migratieroute naar Europa is moeilijk en zeer gevaarlijk. B.'s ouders vonden dat hij te jong was en dat het te riskant voor hem zou zijn. Bovendien kost de reis naar Europa veel geld. De familie beschikte niet over de middelen om de reis naar Europa voor twee personen te financieren. Momenteel leeft B. met zijn moeder ondergedoken bij een van zijn ooms in een ander dorp. Het CGVS mag niet geldig aanvoeren dat B. naar een andere provincie van Afghanistan had kunnen worden gezonden, wanneer hij niemand zou hebben om op terug te vallen. Afghanistan is een zeer gevaarlijk land, het zou totaal onverstandig zijn geweest om de jonge B. alleen achter te laten in een andere provincie, zonder enig netwerk.

- Aangaande de Taliban aanval op de moskee

Op de zeventiende dag van de ramadan vielen de taliban de moskee in het dorp aan.

De oom van Z.(...)- M. M. N. - kwam hierbij om het leven en zijn oom A.(...) M.(...) werd gewond. De vader van Z.(...) slaagde erin te ontkomen en hij kwam hen thuis informeren. Z.(...) verbleef nog vijf tot zes dagen thuis, daarna ging hij met uw moeder, zussen en broers naar zijn maternale oom in Pacha Qalai. Zijn oom regelde zijn vertrek uit Afghanistan.

Aangezien Z.(...) niet aanwezig was tijdens de aanval op de moskee, en gezien zijn jonge leeftijd op dat moment, is het overdreven voor het CGVS om te zeggen dat de verklaringen van Z.(...) over de aanval te vaag zijn. Bij lezing van verzoekers persoonlijke onderhoudsnotities blijkt dat hij zijn best heeft gedaan om uit te leggen wanneer de aanval plaatsvond, wie de dader was, wie het slachtoffer, en hoe zijn familie als gevolg daarvan heeft gehandeld (CGVS, pp. 13-16). Z.(...) weet niet of de lokale pers het incident destijds heeft gemeld, aangezien hij thuis geen televisie had (CGVS, p. 16).

Om te bewijzen het incident in de moskee, heeft Z.(...) foto's en een video van zijn overleden oom neergelegd. Het CGVS kan deze documenten niet zomaar terzijde schuiven. Deze documenten vormen althans een begin van bewijs, dat verzoeker in zijn verklaringen steunt.

- Aangaande de huidige situatie van de vader van Z.(...) J.(...)

Z.(...) J.(...) legde tijdens zijn persoonlijk onderhoud uit dat zijn vader ondergedoken leeft en geen vast adres heeft (CGVS, p. 9). Hij verandert regelmatig van adres. Hoewel Z.(...) van tijd tot tijd met zijn vader communiceert, heeft hij geen verdere informatie over waar zijn vader verblijft : « in de zin dat mijn vader af en toe eens naar huis gaat, voor de rest is hij niet voortdurende bij hen » (CGVS, p. 4).

Wanneer Z.(...) zijn vader contacteert, duren de gesprekken slechts enkele minuten omdat de verbinding zo slecht is. Z.(...) denkt er natuurlijk aan te vragen hoe het met zijn familie gaat, en probeert niet te weten te komen waar zijn vader elke dag slaapt.

- Aangaande de risico op vervolging van Z.(...) J.(...) omwille van de werkzaamheden en het profiel van zijn familieleden

Wegens het werk en het profiel van sommige van zijn familieleden, vreest Z.(...) J.(...) ook voor vervolging indien hij naar Afghanistan terugkeert.

Toen Z.(...) in de tweede of derde klas zat, slaagde zijn vader voor testen om als tolk voor Amerikanen te werken. De taliban kwamen te weten dat hij van plan was deze job uit te oefenen en bedreigden hem, daarom ging zijn vader nooit als tolk werken. Hij begon dan te werken als verpleger in Charbagh.

Ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, heeft Z.(...) J.(...) de badge van zijn vader neergelegd, waaruit blijkt dat hij is geslaagd voor de examens om tolk te worden. In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, is het niet verwonderlijk dat zijn vader zijn badge behield. Zijn vader werkte hard om de tests te halen. Waarom zou hij zijn badge weggooien ? Hij dacht dat het op een gegeven moment van pas kon komen, om een of andere reden. Het CGVS is in dit opzicht veel te achterdochtig en te streng.

Hoewel de examens van verzoekers vader om tolk voor de Amerikanen te worden al vele jaren geleden werden afgelegd, is de vrees er nog steeds :

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Alles wat met het Westen te maken heeft, wordt door de Taliban sterk afgekeurd, zelfs nog meer sinds zij de macht hebben overgenomen (zien infra). Het feit dat Z.(...) 's vader toch nooit als tolk heeft gewerkt, verandert daar niets aan : hij heeft de tests doorstaan en zijn doel was om voor de Amerikanen te werken. Dit soort ideeën en ambities worden door de Taliban absoluut niet getolereerd.

Daarna werd de vader van Z.(...) een verpleger. De paternale oom van Z.(...)- A.(...) M.(...)- werkte ook als dokter/verpleger in de kliniek van Ambir (district Qarghayi). Z.(...) J.(...) kon niet zeggen waar Ambir precies ligt, omdat hij toen nog erg jong was en niet de gelegenheid had om erheen te gaan (CGVS, p. 10) - wat niet abnormaal is. Sedert Z.(...) Afghanistan heeft verlaten, weet hij niet waar zijn oom woont (in Shamsherabad of elders). In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, blijkt uit de beschikbare informatie dat momenteel mensen die werkzaam zijn in de medische sector (en hun familieleden) het doelwit van aanslagen zijn:

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Ten slotte, werkte de paternale oom van Z.(...)- M.(...) M.(...) N.(...) - in het districtshuis van Qarghayi als verantwoordelijke voor vastgoed en assistent van het districtshoofd (CGVS, p. 10). Ten bewijze daarvan heeft verzoeker twee documenten neergelegd, die zijn oom in de uitoefening van zijn beroep heeft ondertekend : een apotheeklicentie en een document met betrekking tot grondbelasting. Deze documenten vormen althans een begin van bewijs, dat de verklaringen van verzoeker ondersteunt. Ook hier bevestigt de beschikbare documentatie het feit dat mensen die voor de Afghaanse autoriteiten hebben gewerkt en hun gezinnen het doelwit zijn van de Taliban:

Zo hebben verschillende leden van Z.(...)'s familie een bepaald profiel en zijn zij het doelwit van de Taliban, hetgeen gevolgen heeft voor alle leden van de familie. Twee dreigbrieven werden door de Taliban naar de familie van Z.(...) J.(...) gestuurd. Deze brieven vormen een bedreiging voor de gehele familie van verzoeker, met name vanwege het bijzondere profiel van de vader en de ooms van verzoeker (CGVS, p. 13). In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, bevestigen deze brieven dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de waarheid heeft verteld.

In dit verband is het onjuist dat het CGVS de vader van verzoeker verwijt dat hij niet onmiddellijk na ontvangst van de eerste dreigbrief heeft gehandeld. Zijn vader deed alles wat hij kon om zijn familie te beschermen. Het is gemakkelijk voor het CGVS om over hem te oordelen zonder in zijn situatie te hebben verkeerdt. Z.(...)'s vader is ondergedoken en heeft geen vast adres, terwijl zijn moeder en kinderen bij een oom in een ander dorp zijn gaan wonen en het huis niet echt verlaten. Z.(...), aan de andere kant, is het land uitgevlucht. Verschillende voorzorgsmaatregelen werden dus genomen.

• Aangaande de door verzoeker ingediende documenten ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legde Z.(...) J.(...) volgende documenten neer: zijn taskara, zijn vaders taskara, zijn schoolrapport, twee dreigbrieven van de taliban, een badge van zijn vader, een arbeidscontract van zijn oom A. M., een document in verband met de betaling van grondbelasting en een apotheeklicentie, vijf foto's en een video van zijn ooms begrafenis neer.

In zijn beslissing verwijt het CGVS verzoeker dat hij niet meer documenten heeft ingediend, zoals :

- Een « overtuigend bewijs » over het incident waarbij zijn oom M.(...) M.(...) N.(...) werd gedood en zijn oom A.(...) M.(...) gewond raakte.

- Documenten over het werk van haar vader als verpleger.

- Een « overtuigend bewijs » over het werk van zijn oom M.(...) M.(...) N.(...).

- Een bewijs dat M.(...) M.(...) N.(...) Z.(...)'s oom is.

Z.(...) J.(...) heeft zijn best gedaan om zoveel mogelijk documenten te verzamelen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze documenten werden door het CGVS weggegooid, zonder geldige reden. De redenering van het CGVS is volstrekt tegenstrijdig : enerzijds verwijt het CGVS verzoeker dat hij niet meer documenten heeft neergelegd om zijn beweringen te staven, en anderzijds stelt het CGVS dat er in Afghanistan te veel corruptie is en dat de documenten in elk geval niet betrouwbaar zijn. Hieruit blijkt de kwade trouw van het CGVS jegens verzoeker : het CGVS heeft besloten deze jongen, die zijn land als kind heeft verlaten, geen kans te geven en die alles in het werk heeft gesteld om zo goed mogelijk de redenen voor zijn vlucht uit Afghanistan uit te leggen en documenten neer te leggen om zijn verklaringen te staven.

Tot slot, met betrekking tot corruptie in Afghanistan, heeft Uw Raad al geoordeeld dat:

[citaat RvV 11 april 2019, nr. 219 682]

[citaat RvV 25 februari 2019, nr. 217 375]

In dezelfde zin, zien : RvV - arrest nr. 220.762 van 6 mei 2019 ; arrest nr. 220.676 van 2 mei 2019 ; arrest nr. 217.762 van 28 februari 2019 ; arrest nr. 216.632 van 12 februari 2019 ; arrest nr. 218.062 van 11 maart 2019 ; arrest nr. 135.960 van 8 januari 2015 ; arrest nr. 225.367 van 29 augustus 2019 ; arrest nr. 224.704 van 7 augustus 2019 ; arrest nr. 222.631 van 14 juni 2019 ; arrest nr. 213.279 van 30 november 2018.

2. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet

In subsidiaire orde, vraagt verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980.

Dit artikel vormt de omzetting van artikel 15 van Richtlijn 2004/83/EG: "Ernstige schade bestaat uit:

[citaat voormeld artikel]

De Raad van State heeft met betrekking tot deze bepaling reeds verklaard dat:

[citaat RvS 16 februari 2012, nr. 218 075]

- *Aangaande het risico van vervolging en ernstige schade bij terugkeer uit Europa*

Uit verschillende rapporten blijkt dat de Taliban allen die in Europa zijn gevlucht of gebleven, beschouwen als hun vijanden, als spionnen of als ongelovigen:

[citaat <https://ecre.org/study-experiences-and-perspectives-of-deported-afghans-in-the-context-of-current-political-and-economic-developments-in-afghanistan/>]

[citaat <https://www.ecoi.net/en/file/local/2054314/Afghanistan-Westernised-CPIN-v2.0%28Archived%29.pdf>]

[citaat <https://www.infomigrants.net/en/post/34856/afghans-deported-from-europe-at-risk-from-barbaric-regime>]

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Wij wijzen erop dat beide studies zijn uitgevoerd vóór augustus 2021, d.w.z. vóór de Taliban aan de macht kwamen. Daarom zou de mishandeling beperkt kunnen zijn tot bepaalde gebieden waar de Taliban de controle over het grondgebied hadden.

Momenteel hebben de Taliban de volledige controle over het grondgebied en de staatsinstellingen, waardoor zij iedereen kunnen identificeren die terugkeert naar Afghanistan. In geval van terugkeer zal de verzoeker, die zijn leven buiten Afghanistan heeft verbleven, onder meer in Europa, rechtstreeks door de Taliban worden geïdentificeerd en in een categorie worden ingedeeld. Vanwege zijn verblijf in Europa is het zeer waarschijnlijk dat hij mishandeld zal worden.

Sinds de Taliban aan de macht zijn, zijn er talrijke rapporten over buitengerechtelijke executies en gedwongen verdwijningen:

[citaat <https://www.jurist.org/news/2Q22/03/afghanistan-dispatch-talibanignore-real-problems-while-invading-private-homes-in-arbitrary-searches/>]

[citaat <https://www.jurist.org/news/2022/03/afghanistan-dispatch-the-taliban-have-started-to-search-the-whole-city-of-kabul/>]

[citaat <https://www.fidh.org/en/region/asia/afghanistan/afghanistan-hrc49-oral-statement-on-the-human-rights-situation-in>]

[citaat <https://gandhara.rferl.Org/a/six-months-taliban-rule/31705236.html>]

In geen van de in het bestreden beslissing genoemde verslagen wordt ingegaan op de gevolgen van terugkeer na een langdurig verblijf in Europa, of na een weigering van de Europese staten.

Bovendien uit de bestreden beslissing blijkt dat: "Van een vreemdeling die bepaalde aspecten van een westerse levensstijl en cultuur heeft overgenomen, mag worden verwacht en gevraagd dat deze zich bij terugkeer naar het land van herkomst aanpast aan de daar geldende normen en waarden, waarbij aangenomen wordt dat uw jonge leeftijd een dergelijk proces vergemakkelijkt" (bestreden beslissing, p. 4). Daarmee erkent het CGVS dat Z.(...) J.(...) westerse waarden heeft aangenomen en verwesterd is geworden.

Gelet op het voorgaande heeft het CGVS niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land geen risico zou lopen op vervolging in de zin van artikel 48/3 of op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 na zijn repatriëring.

- *Het risico op ernstig schade als bepaalde in artikel 48/4, §2 b) als gevolg van de preciaire socio-economische en de humanitaire situatie*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat : « Er kan niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren » (bestreden beslissing, p. 7).

Afghanistan wordt geconfronteerd met een ongekennde hongersnood:

[citaat <https://news.un.org/fr/story/2021/12/1109952>]

De helft van de bevolking - ongeveer 23 miljoen mensen - heeft voedselonzeekerheid en consumeert niet genoeg voedsel, waarvan 8,7 miljoen met de hongerdood worden bedreigd:

[citaat <https://www.wfp.org/stories/our-presencehope-call-funds-winter-spells-hunger-afghanistan-0>]

Uit het onderzoek van het Wereldvoedselprogramma blijkt dat slechts 98% van de Afghaanse bevolking niet genoeg te eten heeft:

[<https://www.reuters.com/world/asiapacific/afghans-face-avalanche-hunger-destitution-un-agency-2021-12-14>]

In het recht inzake internationale bescherming komt artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn overeen met het beginsel van non-refoulement van artikel 3 van het EVRM: "Ernstige schade is (...) b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, die een verzoeker in zijn land van herkomst ten deel is gevallen". Dit artikel is in Belgisch recht omgezet bij artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet.

Om een beroep te kunnen doen op artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn, lijkt het echter noodzakelijk dat de humanitaire crisis of de sociaaleconomische situatie die het niveau van ernst van artikel 3 van het EVRM zou bereiken, het gevolg is van opzettelijk of nalatig handelen door overheids- of niet-overheidsactoren.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest M'Bodj (HvJ 18 december 2014, Mohamed M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13) de inhoud van artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn verduidelijkt:

[citaat voormeld arrest]

De verantwoordelijkheid van de betrokken actoren kan echter niet al te strikt worden geïnterpreteerd zonder de inhoud van de subsidiaire bescherming te ondermijnen.

Hoewel uit de Kwalificatierichtlijn volgt dat de toepassing van subsidiaire bescherming verantwoordelijkheid van de actoren vereist, impliceert deze verantwoordelijkheid niet dat deze actoren vrijwillig handelen, zonder welke artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn zinloos zou zijn.

[citaat RvV 1 juli 2021, nr. 257 586]

In casu kan de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan worden gelijkgesteld met de extreme humanitaire situatie in Somalië, zoals beschreven in de zaal Sufi en Elmi. De voornaamste reden waarom de sociaal-economische en humanitaire situatie in Afghanistan zo rampzalig is, is te wijten aan de Taliban. Voordat de Taliban de macht overnamen, leefde de Afghaanse regering al verscheidene jaren van internationale hulp en zag zij de verduistering van deze hulp door de vingers. De machtsovername door de Taliban maakte een einde aan de internationale hulp die vele Afghanen in staat stelde te overleven. De VS hebben bijna 10 miljard dollar aan reserves van de Afghaanse centrale bank bevroren, en de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds hebben de hulp opgeschort (Le Monde, "Afghanistan : face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique »", 7 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famine-un-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire> 6108594 3210.html).

Volgens l'OSAR,

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Bovendien persen de Taliban voedsel en geld af van de gemeenschappen en dwingen zij de dorpelingen hen te voeden:

[citaat <https://www.hrw.org/news/2022/01/18/afghanistan-taliban-deprivewomen-livelihoods-identity>]

[citaat <https://gandhara.rferl.org/a/taliban-charity-tax-afghan-farmers/31535773.html>]

[citaat https://resources.asylos.eu/wp-content/uploads/reports/afghanistan_coi_repository_-_31_march_-_6_april_3.pdf]

De humanitaire crisis wordt dus nog verergerd door het optreden van de Afghaanse staat, die nu volledig door de Taliban wordt gecontroleerd. Deze crisis is nog verergerd door de blokkering van de hulp door internationale actoren.

Artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet vereist niet dat de vervolging uitsluitend en alleen wordt veroorzaakt door de genoemde actoren. In casu zijn de economische crisis en de daaruit voortvloeiende rampzalige omstandigheden verergerd door het einde van de internationale hulp en door de Taliban die belastingen eisen en de bevolking voedsel ontnemen.

Volgens Uw Raad:

[arrest RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

Bijgevolg moet de situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan worden geacht binnen de werkingssfeer van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

- *Aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico op ernstig schade als bepaalde in artikel 48/4 §2 b) en c)*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat:

[citaat bestreden beslissing]

In tegenstelling tot wat wordt beweerd, blijft de veiligheidssituatie in Afghanistan bijzonder zorgwekkend, aangezien meer dan duizend burgers het leven hebben verloren sinds de Taliban aan de macht zijn gekomen:

[citaat OHCHR, "Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan" van 7 Maart 2022]

In het verslag "Afghanistan : COI Repository, 1st september 2021 - 6th April 2022" van Asylos (beschikbaar op: <https://resources.asylos.eu/available-research/>) (stuk 3) worden talrijke incidenten genoemd die zich hebben voorgedaan sedert de Taliban de macht hebben overgenomen. We noemen hier er slechts een paar:

[citaten voormelde bron]

Uit de bestreden beslissing blijkt dat bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan worden de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021, de EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, de EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021 en de EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022 in rekening genomen.

Eenzijds had het CGVS rekening moeten houden met recentere rapporten - aangezien de veiligheidssituatie in Afghanistan uiterst volatiel is:

[citaat UNHCR, "Guidance Note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan" februari 2022, stuk 4]

Anderzijds blijkt bijvoorbeeld uit het verslag EASO van januari 2022 (beschikbaar op: <https://www.cgra.be/fr/infos-pavs/easo-coi-report-country-focus-2>) dat veel organisaties/personen die informatie verstrekken over de situatie in Afghanistan, niet meer aanwezig zijn sinds de Taliban de macht hebben overgenomen:

[citaat voormelde bron]

Volgens Uw Raad:

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

De beslissing van het CGVS is derhalve voorbarig en dient op zijn minst te worden vernietigd totdat een betrouwbaar en volledig informatieverslag wordt opgesteld.

Bovendien, vóór de machtsovername door de Taliban, verleende het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus aan personen uit bepaalde districten/provincies waar de Taliban sterk aanwezig waren en verantwoordelijk waren voor vele incidenten. Het CGVS mag de machtsovername door de Taliban - een extremistische/terroristische groepering die jarenlang verantwoordelijk is geweest voor de oorlog in Afghanistan - nu niet gebruiken om aan te voeren dat Afghaanse verzoekers van internationale bescherming niet langer gevaar lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Afghanistan is een dictatuur waar de sharia wordt toegepast. De beschikbare informatie bevestigt verzoekers verklaring dat individuele rechten en vrijheden in Afghanistan niet bestaan. Mensen die tegen de wil van de Taliban durven in te gaan, wordt het ergste leed aangedaan:

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan niet voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet, moet worden vastgesteld dat elke afghaan het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b), van de wet."

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende documenten:

- Asylos "Afghanistan – COI Repository, 1st September 2021 – 6th April 2022";
- UNHCR's "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan" van februari 2022.

2.1.2. In een aanvullende nota van 2 maart 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- het EUAA rapport "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van Cedoca van 23 september 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van Cedoca van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;

- het EASO-rapport “Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “Afghanistan: Targeting of Individuals” van augustus 2022.

2.1.3. In een aanvullende nota van 10 maart 2023 brengt verzoeker de volgende documenten ter kennis:

- een kopie van zijn werkcontract in een Chinees restaurant (stuk 1);
- foto's van verzoeker met zijn vriendin (stuk 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Een resem geschonden geachte bepalingen maakt op zich niet aannemelijk dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn vluchtrelaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Allereerst maakt verzoeker op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Waar verzoeker verwijst naar zijn kwetsbaarheid, zijn bijzonder profiel en zijn jonge leeftijd toen hij Afghanistan verliet, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal de verzoeker passende steunmaatregelen heeft verleend in het kader van zijn toenmalige minderjarigheid. De Raad wijst in deze op de volgende vaststellingen van de bestreden beslissing: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige op het moment van het persoonlijk onderhoud, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker doet verder door louter te stellen dat zijn ouders de vermeende rekrutering door de taliban niet licht hebben opgevat in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Dit doet hij evenmin door te stellen dat hij wel gedetailleerde informatie heeft verstrekt over hoe hij door de taliban werd onderschept. Ook de landeninformatie waarnaar het verzoekschrift verwijst werpt geen ander licht op de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Uit deze informatie kan, in tegenstelling tot wat verzoeker poneert, niet worden afgeleid dat gedwongen rekrutering van jonge jongens door de taliban regelmatig voorkomt.

Hiermee maakt verzoeker nog niet aannemelijk dat hij en zijn broer effectief gerekruteerd werden door de taliban, gelet op de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal:

“Zo is uw beschrijving van de poging tot rekrutering door de taliban weinig aannemelijk. U verklaarde dat de taliban u en uw broer een tweetal keer tegenhielden en aangaven dat jullie thuis moesten vertellen dat ze gezegd hadden voor hen te gaan werken, dit zou voor het eerst gebeurd zijn vijf of zes maanden voor uw vertrek (CGVS, p. 13, 14). U vertelde dit aan uw ouders, maar uw ouders namen het aanvankelijk niet ernstig omdat het de eerste keer was dat jullie zoiets overkwam en omdat jullie familie gekend was in het hele dorp, uw moeder zei zelfs dat het misschien een grap was (CGVS, p. 14). Een dergelijke lichtzinnige reactie is weinig aannemelijk, u verklaarde immers dat de taliban aan mensen in uw regio vroegen voor hen te werken in plaats van naar school te gaan, dit zou de manier zijn waarop ze gewoonlijk mensen vinden om met hen samen te werken (CGVS, p. 12). Pas de tweede keer begon uw vader de ernst in te zien, hij deed jullie toen stoppen met school (CGVS, p. 14). Later stuurden de taliban twee dreigbrieven, waarvan één na uw vertrek (CGVS, p. 12). Hoewel er in de eerste brief gedreigd werd met consequenties indien jullie niet zouden samenwerken met de taliban, ondernam uw vader niets na ontvangst ervan (CGVS, p. 14). Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan, het CGVS acht het immers weinig aannemelijk dat uw vader geen stappen zou zetten om zichzelf en zijn gezin te beschermen als jullie bedreigd werden door de taliban. Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd, u was immers nog minderjarig ten tijde van het persoonlijk onderhoud, kan uw jonge leeftijd de weinig aannemelijke beschrijving van de rekruteringspoging niet vergoelijken.

Uw bewering dat vooral u en uw broer in het vizier van de taliban stonden en dat uw andere familieleden gebruikt werden om jullie af te schrikken wordt geenszins gestaafd door de neergelegde documenten (CGVS, p. 16). In de twee dreigbrieven worden u en uw broer immers helemaal niet vermeld, nochtans verklaarde u dat in de eerste brief vermeld stond dat jullie bereid moesten zijn om met hen samen te werken (CGVS, p. 15-16). Het CGVS merkt op dat in de eerste brief aangegeven staat dat jullie hele familie met de Amerikanen en de Afghaanse overheid samenwerkt. Dit element tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan. Het CGVS acht het immers weinig aannemelijk dat de taliban precies u en uw broer, jongens die geen bijzondere vaardigheden hadden, zouden willen rekruteren en op jullie zouden vertrouwen als ze ervan overtuigd waren dat verschillende van uw familieleden voor de overheid werkten. Bovendien dient erop gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijke geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.”

Verzoeker kan door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en te stellen dat hij wel voldoende zijn best heeft gedaan om informatie te geven over de aanval van de taliban op de moskee geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing. Waar verzoeker verder nog stelt dat hij zelf niet aanwezig was bij de aanval en dat hij bovendien nog zeer jong was, wijst de Raad erop dat verzoekers jonge leeftijd ten tijde van het incident hem niet ontslaat van de medewerkingsplicht die op elke verzoeker om internationale bescherming rust, temeer indien het om elementen gaat die de kern uitmaken van verzoekers vluchtrelaas. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“De vaststelling dat u geen enkel overtuigend bewijs neerlegde van het incident waarbij uw oom M.(...) M.(...) N.(...) gedood werd en uw oom A.(...) M.(...) verwond werd tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. U legde weliswaar enkele foto's en een video van uw overleden oom neer, maar deze hebben geen enkele bewijswaarde. Er kan immers niet objectief vastgesteld worden dat deze persoon uw oom is, bovendien zijn er op de foto's en in de video helemaal geen indicaties met betrekking tot de doodsoorzaak van de betrokken persoon noch de omstandigheden van zijn overlijden. Hoewel u verklaarde dat er misschien documenten zijn met betrekking tot de dood van M.(...) M.(...) N.(...) omdat hij een officiële functie had bij de overheid legde u geen documenten neer, ondanks het feit dat u voldoende tijd kreeg hiervoor (CGVS, p. 15).

Ook de verwonding van uw oom A.(...) M.(...) staafde u niet aan de hand van documenten. Bovendien zijn uw verklaringen over het incident eerder vaag. Zo weet u niet wie van de taliban de moskee aanviel, noch hoeveel of welke mensen er aanwezig waren in de moskee op dat moment (CGVS, p. 16). Dat u zelf niet aanwezig was bij het incident vergoelijkt uw onwetendheid niet, er kan immers verwacht worden er achteraf gepraat werd over het incident onder dorpsgenoten en uw familieleden. U weet voorts ook niet of er iets verschenen is in de media over het incident (CGVS, p. 16)."

Verzoeker kan door louter te volharden in zijn verklaringen over de huidige toestand van zijn vader geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die door de Raad worden overgenomen:

"Uw verklaringen met betrekking tot de actuele toestand van uw vader overtuigen niet (CGVS, p. 4, 9). Uw vader zou sinds de aanval op de moskee en uw vertrek ondergedoken leven, afwisselend bij verschillende personen, maar hij zou wel af en toe naar huis gaan. Hoewel u van tijd tot tijd telefonisch contact hebt met uw vader weet u vreemd genoeg niet of uw vader op verschillende plaatsen in uw eigen regio verblijft, dan wel in verschillende regio's of provincies. U geeft aan dat hij soms bij uw ooms verblijft, maar dit is niet meer dan een vermoeden, u bent eigenlijk niet op hoogte bij wie of waar hij verblijft. U bent ook niet op de hoogte van uw vaders financiële situatie nu hij ondergedoken leeft, u vermoedt slechts dat uw ooms hem bijstaan (CGVS, p. 17). Dat u wel contact hebt met uw vader, die u onder meer vertelde over verdere gebeurtenissen zoals de tweede brief van de taliban en de zoektocht van de taliban naar uw broer, maar toch zo weinig weet over uw vaders huidige situatie roept twijfels op met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw bewering omtrent uw vader die ondergedoken leeft."

De Raad merkt op dat verzoeker volhardt in zijn verklaringen aangaande de reden waarom zijn broer niet samen met hem uit Afghanistan is gevlucht. Verder voert verzoeker nog aan dat zijn broer ondertussen is ondergedoken met zijn moeder bij één van zijn ooms in een ander dorp. Dit is echter een blote bewering die door de Raad niet kan worden aangenomen. Verzoeker kan met zijn betoog aldus geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier:

"Voorts is het opmerkelijk dat uw familie enkel u, en niet uw broer B.(...), wegstuurde. U verklaarde dat B.(...) samen met uw moeder, andere broers en zussen bij uw maternale oom in jullie regio verblijven (CGVS, p. 9). Dat uw broer nog jong was verklaart niet afdoende waarom uw familie hem niet wegstuurde, u verklaarde immers dat de taliban wilden dat jullie beiden zouden aansluiten (CGVS, p. 13-14). Gevraagd waarom B.(...) intussen nog niet vertrokken is nu hij al wat ouder is, zei u dat er niet voldoende middelen zijn om hem ook te laten vluchten en dat hij ondergedoken leeft (CGVS, p. 16-17). U zei voorts dat de taliban na uw vertrek verschillende keren naar jullie huis zouden geweest zijn op zoek naar uw broer (CGVS, p. 16). Als B.(...) daadwerkelijk gezocht wordt door de taliban acht het CGVS het echter weinig aannemelijk dat uw familie, ondanks het gebrek aan familiaal netwerk elders in Afghanistan, het risico zou nemen hem langdurig samen met uw moeder, broers en zussen in het huis van uw oom vlakbij uw eigen dorp te laten verblijven; hij zou daar immers makkelijk gevonden kunnen worden. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan."

Verzoeker stelt dat het feit dat zijn vader nooit als tolk heeft gewerkt, geen afbreuk doet aan het gegeven dat alles wat met het Westen te maken heeft sterk wordt afgekeurd door de taliban. Bovendien stelt verzoeker dat zijn vader nog in het bezit was van de badge omdat hij hard heeft gewerkt om de examens te halen. Verzoeker verwijst verder naar landeninformatie waaruit blijkt dat mensen die werkzaam zijn in de medische sector het doelwit van aanslagen zijn en stelt dat hij niet wist waar Ambir ligt omdat hij toen nog erg jong was. Verzoeker kan met zijn betoog echter geen afbreuk doen aan de volgende motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"Op basis van uw verklaringen en documenten kan voorts niet geconcludeerd worden dat u een risico op vervolging loopt omwille van de werkzaamheden en het profiel van uw familieleden. Wat betreft uw vader dient het volgende opgemerkt te worden. U verklaarde dat uw vader vroeger geslaagd was voor testen om als tolk te werken bij Amerikanen of zo, maar dat hij die job nooit uitgeoefend heeft omdat hij toen door de taliban bedreigd werd (CGVS, p. 8). Het CGVS acht het niet aannemelijk dat u een actuele vervolgingsvrees zou kennen omwille van een job waarvoor uw vader 11 jaar geleden – de door u neergelegde badge van uw vader was immers geldig tot 2011 – geselecteerd was maar die hij nooit uitgeoefend heeft. Er zijn evenmin aanwijzingen dat u een risico op vervolging zou lopen omdat uw vader later als verpleger werkte. Zo beschikt het CGVS niet over objectieve informatie waaruit zou blijken dat alle gezondheidspersoneel, laat staan hun familieleden, een beschermingsnood zou kennen."

Bovendien heeft uw vader uitgezonderd de bovenvermelde ongeloofwaardig bevonden problemen geen problemen gehad met de taliban in de periode dat hij als verpleger werkte (CGVS, op. 16). De job van uw vader als verpleger hebt u overigens op geen enkele wijze gestaafd. Wat betreft uw paternale ooms dient het volgende opgemerkt te worden. U verklaarde dat uw oom A.(...) M.(...) in de kliniek van Ambir werkte als dokter of verpleger, u weet echter niet waar Ambir ligt (CGVS, p. 10). U legde na het persoonlijk onderhoud een foto van een arbeidscontract voor de periode januari-februari 2019 op naam van A.(...) K.(...), alias A.(...) M.(...), neer met betrekking tot tewerkstelling als verpleger in het A.(...) F.(...) gezondheidscentrum. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt beschikt het CGVS niet over objectieve informatie waaruit zou blijken dat alle gezondheidspersoneel, laat staan hun familieleden, een beschermingsnood zou kennen. Voorts verklaarde u aanvankelijk dat A.(...) M.(...) momenteel nog steeds in zijn eigen huis in Shamsherabad verblijft (CGVS, p. 15-16). Het is geenszins aannemelijk dat hij in zijn eigen huis bleef wonen als hij daadwerkelijk doelgericht verwond werd door de taliban, zoals u verklaarde en zoals vermeld in de dreigbrief, en als de hele familie effectief bedreigd werd, zoals aangegeven in de dreigbrief. Als uw oom in zijn eigen huis bleef wonen kan helemaal niet verondersteld worden dat u een risico op vervolging zou lopen omwille van de job van uw oom. Later wijzigde u overigens uw verklaring over uw ooms huidige verblijfplaats en zei u niet te weten waar A.(...) M.(...) zich nu bevindt (CGVS, p. 15). Ook dit is echter weinig overtuigend, u bent immers in contact met uw familie en u slaagde er wel in een foto van zijn arbeidscontract te bekomen, het is dan ook niet aannemelijk dat u geen tijd had om met uw vader te spreken over uw oom, zoals u aangaf (CGVS, p. 15)."

Waar verzoeker stelt dat hij met het neerleggen van een apotheeklicentie en een document met betrekking tot grondbelasting een begin van bewijs levert van de job van zijn oom voor het districtshuis van Qarghyai, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

"Met betrekking tot uw oom M.(...) M.(...) N.(...) verklaarde u dat hij in het districtshuis van Qarghayi werkte als verantwoordelijke voor vastgoed en assistent van het districtshoofd (CGVS, p. 10). U legde echter geen enkel overtuigend document ter staving hiervan neer. De foto van een apotheeklicentie op naam van een zekere T.(...) ondertekend door burgemeester M.(...) M.(...) N.(...) die u na het onderhoud neerlegde volstaat niet om de positie van uw oom aan te tonen, gezien de tegenstrijdigheid tussen de door u verklaarde functie van uw oom en de functie aangegeven op het document. Bovendien is uw familieband met deze persoon geenszins aangetoond. Zelfs als het geloofwaardig zou zijn dat uw overleden oom als verantwoordelijke voor vastgoed en assistent van het districtshoofd gewerkt heeft – quod non – dient opgemerkt te worden dat dit niet automatisch leidt tot de conclusie dat u, als zijn neef, een actuele beschermingsnood zou hebben, zeker gezien uw verklaringen met betrekking tot de omstandigheden van het overlijden van uw oom en uw eigen problemen weinig geloofwaardig zijn. Met betrekking tot uw verklaring dat men hier meer vrijheden heeft dan in Afghanistan om te studeren, sport te doen, om het even wat te doen en een toekomst te bereiken die men zelf wil zonder dat die opgelegd wordt (CGVS, p. 19), dient opgemerkt te worden dat het Vluchtelingenverdrag niet inhoudt dat een in het gastland door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl, als hier bij u al enigszins sprake van zou zijn, gezien uw relatief korte verblijf in België, zonder meer aanleiding geeft tot de verlening van internationale bescherming. Het gegeven dat men in zijn land van herkomst niet op dezelfde of vergelijkbare manier kan leven, dat bijvoorbeeld onderwijs of andere voorzieningen (zoals bijvoorbeeld sportfaciliteiten) niet op eenzelfde manier of niveau voorhanden zijn als in het gastland, is op zich onvoldoende om als vluchteling te worden erkend. Van een vreemdeling die bepaalde aspecten van een westerse levensstijl en cultuur heeft overgenomen, mag worden verwacht en gevraagd dat deze zich bij terugkeer naar het land van herkomst aanpast aan de daar geldende normen en waarden, waarbij aangenomen wordt dat uw jonge leeftijd een dergelijk proces vergemakkelijkt. Gevraagd door wie uw toekomst opgelegd zou worden in Afghanistan, verwees u overigens slechts naar de huidige situatie van uw vader. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt werden uw verklaringen over uw vaders actuele leefomstandigheden echter niet geloofwaardig bevonden."

In zoverre verzoeker stelt dat hij zijn best heeft gedaan om zoveel mogelijk documenten te verzamelen, dat de commissaris-generaal verzoeker enerzijds verwijt dat hij niet meer documenten heeft neergelegd om zijn beweringen te staven maar anderzijds stelt dat er in Afghanistan te veel corruptie is en dat de documenten die neergelegd zijn niet betrouwbaar zijn en dat hieruit de kwade trouw van de commissaris-generaal blijkt jegens verzoeker, is de Raad van oordeel dat verzoeker op generlei wijze aannemelijk maakt dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara’s van u en uw vader vormen hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en jullie familieband en hebben geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Uw schoolrapport heeft geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. De brieven van de taliban, het arbeidscontract van uw oom A.(...) M.(...), de foto’s en video van uw overleden oom M.(...) M.(...) N.(...) en de apotheeklicentie werden hierboven reeds besproken. Het document met betrekking tot grondbelasting betaald door H.(...), zoon van M.(...) Y.(...), waarvan u een foto neerlegde na het persoonlijk onderhoud, heeft geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Het is voor het CGVS onduidelijk om welke reden u dit document neerlegde, er worden immers geen door u in het persoonlijk onderhoud vernoemde personen of feiten vermeld in dit document. Met betrekking tot de badge op naam van uw vader herhaalt het CGVS dat uw vader nooit de job van tolk uitgeoefend heeft en dat niets erop wijst dat u een actueel risico op vervolging loopt omdat uw vader ruim tien jaar geleden geslaagd was voor testen voor deze job. Het is overigens opmerkelijk dat uw vader ruim tien jaar later nog een badge in zijn bezit heeft van een job die hij nooit gedaan heeft, wat twijfels oproept omtrent de authenticiteit van de badge. Dat hij die kaart bewaarde in de hoop dat hij die later zou kunnen gebruiken als een andere regering aan de macht zou komen is een weinig overtuigende verklaring, er staat immers duidelijk aangegeven dat de badge vervalt op 29 juli 2011 (CGVS, p. 10). Er dient bovendien opgemerkt te worden dat de door u neergelegde documenten kopieën en foto’s zijn. Uw advocaat verklaarde na het persoonlijk onderhoud dat u de originele documenten wou voorleggen. Ze werd op 10 augustus 2021 door de helpdesk van het CGVS geïnformeerd dat de originelen per aangetekende zending konden verstuurd worden naar het CGVS (zie e-mail toegevoegd aan het administratief dossier). Het CGVS heeft de originelen tot op heden echter niet mogen ontvangen, waardoor het niet mogelijk was de authenticiteit van de documenten te beoordelen. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.”

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verblijf in België en stelt dat hij als verwesterd gepercipieerd zal worden bij terugkeer naar Afghanistan, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *“Afghanistan security situation”* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *“Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45).

Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"*— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79). Verzoeker toont immers geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

De stukken die verzoeker heeft neergelegd, waaronder een werkcontract bij een Chinees restaurant en foto's van hem en zijn vriendin, zijn onvoldoende om een verwestering aan te tonen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken. Hier blijft hij echter in gebreke. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's - aanvallen en '*unexploded ordnance*', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal '*armed clashes*', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "*gevechten*", 994 als "*geweld tegen burgers*", en 477 als "*explosies/geweld op afstand*" (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Indien er actueel situaties zouden zijn van die aard dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting. Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband, bijvoorbeeld met betrekking tot zijn regio van herkomst, *in casu* de provincie Laghman. Verzoeker laat na deze aan te voeren.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP